

Schapeneiland 1

11

Van de zon die niet ondergaat

27

Schapeneiland 2

35

Hervattingen

49

Verantwoording

61

# Schapeneiland

## 1

januari - februari '14

\*

Hou het vuur aan de praat,  
beziel de zinkende zooi, oude man,  
ontzeg de gewenning haar troon,  
red je droom uit het slaaphuis,  
niemands onderdaan ben je, iedereen's naaste,  
de enige getuige van je dagelijkse droom,  
zolang de moleculen zich nog tot een  
schaduwwerpende gedaante laten formeren,  
trek je dag aan, doe je zon om  
en geloof-hoop-hou-van.

\*

Ik is het spookhuis, ik is het ongeregelde zootje,  
ik is de verenigde staten in voortdurende verandering,  
ik is de baas van het beestenspul maar niet heus.

Dit is heus: van oudsher oproerkraaiers kameraad,  
sympathiserend met outsider en zoetwaterpiraat,  
ik zei de gek zal u zeggen waar het om gaat:  
een paar regels recht voor zijn raap,  
het duister in dichterslaaie te zetten.

\*

O<sub>GEN</sub> eten ook. Water praat.  
Water was de eerste spreker.

In het vogelalfabet heten bomen beter.

De longen zijn de vleugels van het hart.  
Het hart is de luchtkasteelpomp van mijn lied.

\*

ZE DEDEN me in de ban van onzijn en zijn,  
de koekoek zij dank.

Ze trokken soep van mijn kindsbeen en lazen me de knekelles.  
Ik harlekijnde mij hun spel uit.

Krulhaar had ik en voor liefde een hondenneus.

\*

MET EEN STOFZUIGER in de woestijn stonden jullie vannacht  
en zeiden  
'Het geschenk ben je zelf.'  
en zeiden

'Wij waren net zo topgeheim van ziel als jij, hoor.  
Ook wij schemerden graag  
en keken naar dat rare avondlicht.  
Ze hebben ons evengoed in de mensenknoop gelegd.'

\*

ZE ZIT op de achterbank bij het raam en zegt niks  
maar ik weet dat ze zingt:

‘Vertoermalijn me, breng me teweeg,  
pagodeer me eolisch, school me om, brand me vrij,  
het beste in de wereld is gratis en druipt van het toeval,  
doe me het scheepsrecht, zonnehaal me, doe me de dag.’



\*

OM NIET. Om het lied. In uw muil te kijken, winterzee.  
Op het paadje zonder naam te staan.  
Ik kwam om het winterzilver. Ik kwam om het wintergoud.  
Om het verdreven sterrennachtmirakel en het middeleeuwse donker.  
Ik kwam om de stilte en om de stilte te vertalen.

\*

EN AL DIE TIJD achter de patrijspootjes  
in hun ritselendste jurken de gezusters Herfstblad  
rondedansjes doende onder de kale berkenboom.

\*

KORTE DAGEN. Koude dagen.  
Eenden die zich niet lieten voeren.  
Eenden die wegvlogen, verschrikt.  
Schotse hooglanders,  
lange horens op harige koppen, oudtijds en nors,  
lagen te herkauwen in de hardbevoren wei.  
Ik liep naar buiten de nieuwe, natte dag in.  
Er hingen ijsdruppellampjes aan de pinnen van het prikkeldraad.